

ЦЪРКВА НА НАЗАРЯНИНА

Постулати на вярата

Постулат I Триединният Бог

Вярваме във един вечно съществуващ, безкраен Бог, който пълновластно създава и поддържа вселената. Само Той е Бог, свят по естество, качества и цели; че като Бог е свята любов и светлина, Триединен по същество, разкрит като Отец, Син и Свят Дух.

Битие 1; Левит 19:2; Второзаконие 6:4-5; Исаия 5:16, 6:1-7; 40:18-31; Матей 3:16-17, 28:19-20; Йоан 14:6-27; I Коринтяни 8:6; II Коринтяни 13:14; Галатяни 4:4-6; Ефесяни 2:13-18; I Йоан 1:5;4:8

Постулат II Исус Христос

Вярваме в Исус Христос, Второто Лице на Триединната Божествен същност; че Той вечно е бил едно с Отца; че се е въплътил чрез Святия Дух и се е родил от Дева Мария, така че две цели и свършени естества, а именно Божието и човешкото, по този начин се съединяват в една личност, която е същински Бог и същински човек, Богочовек.

Вярваме, че Исус Христос е умрял за нашите грехове и че наистина е възкръснал от мъртвите и отново е приел Своето тяло заедно с всичко, свързано със свършенството на човешкото естество, с което естествосе е възнесъл на небето и там е ангажиран с ходатайство за нас.

Матей 1:20-25; 16:15-16; Лука 1:26-35; Йоан 1:1-18; Деяния 2:22-36; I Йоан1:1-3; 4:2-3, 15; Римляни 8:3, 32-34; Галатяни 4:4-5; Филипяни 2:5-11; Колосяни1:12-22; I Тимотей 6:14-16; Евреи 1:1-5; 7:22-28; 9:24-28

Постулат III Святият Дух

Вярваме в Святия Дух, Третото Лице на Триединната Божествена същност; че Той винаги присъства и резултатно действа в Христовата Църква и заедно с нея, като убеждава греха за грях, новоражда онези, които се покаят и повярват, осветчава вярващите и упътва към всяка истина в Исус

Йоан 7:39; 14:15-18, 26; 16:7-15; Деяния 2:33; 15:8-9; I Петър 1:2; I Йоан 3:24; 4:13; Римляни 8:1-27; Галатяни 3:1-14; 4:6; Ефесяни 3:14-21; I Солунци 4:7-8; II Солунци 2:13

Постулат IV Свещеното Писание

Вярваме в пълната боговдъхновеност на Свещеното Писание, под което разбираме шестдесет и шестте книги на Стария и Новия Завет. Вярваме, че те са дадени чрез божествено вдъхновение и безпогрешно разкриват Божията воля за нас относно всичко необходимо за спасението ни, така че онова, което не се съдържа в тях, не трябва да се налага като постулат на вяратаб.

Лука 24:44-47; Йоан 10:35; I Петър 1:10-12; II Петър 1:20-21; I Коринтяни 15:3-4; II Тимотей 3:15-17

Постулат V Първородният и личният грях

Вярваме, че грехът навлиза в света чрез непокорството на прародителите ни, а чрез греха – смъртта. Вярваме, че има два вида грях: първороден грях или греховност и действителен или личен грях.

Вярваме, че първородният грях или греховността е онази поквареност на естеството на всички Адамови потомци, поради която всеки човек се е отдалечил твърде много от първоначалната праведност или чистото състояние на нашите прародители преди грехопадението им, станал е Божи противник, няма духовен живот и е склонен да върши зло, и то постоянно. Вярваме също, че първородният грях продължава да съществува заедно с новия живот на новородения човек, докато не бъде изкоренен чрез кръщението със Святия Дух.

Вярваме, че първородният грях се отличава от действителния по това, че представлява унаследена склонност към действителен грях, за която никой не е отговорен, докато лекът, предоставен за нея от Бога, не бъде пренебрегнат или отхвърлен.

Вярваме, че действителният или личен грях е съзнателно нарушение на познат Божий закон от страна на нравствено отговорна личност. Затова този грях не бива да се бърка с неволните и неизбежни недостатъци, немощи, слабости, грешки, провали или други

отклонения от нормата за съвършено поведение, които са остатъчни следствия от Грехопадението. Но подобни невинни следствия не включват позиции или реакции, които противоречат на Христовия дух и могат с право да бъдат наречени грехове на духа. Вярваме, че личният грях е преди всичко и по същество нарушение на закона на любовта и че по отношение на Христос грехът може да се определи като неверие.

Първороден грях: Битие 3 гл.; 6:5; Йов 15:14; Псалм 51:5; Йеремиа 17:9-10; Марк 7:21-23; I Йоан 1:7-8; Римляни 1:18-25; 5:12-14; 7:1 – 8:9; I Коринтяни 3:1-4; Галатяни 5:16-25;

Личен грях: Матей 22:36-40 (заедно с I Йоан 3:4); Йоан 8:34-36; 16:8-9; I Йоан 1:9 – 2:4; 3:7-10; Римляни 3:23; 6:15-23; 8:18-24; 14:2

Постулат VI Умилостивение

Вярваме, че чрез страданията Си, чрез проливането на собствената Си кръв и чрез Своята похвална смърт на кръста, Исус Христос е направил пълно умилостивение за целия грях на човечеството; вярваме, че това умилостивение е единствената основа за нашето спасение, че то е достатъчно за всеки човек от Адамовия род. По Божията благодат умилостивението действително спасява хората, които не са способни да поемат отговорност, и невръстните деца. То обаче придобива действителен характер за спасението на тези, които са достигнали възрастта за поемане на отговорност, само когато те се покаят и повярват.

Исаия 63:5-6, 11; Марк 10:45; Лука 24:46-48; Йоан 1:29; 3:14-17; Деяния 4:10-12; I Петър 1:18-21; 2:19-25; I Йоан 2:1-2; Римляни 3:21-26; 4:17-25; 5:6-21; I Коринтяни 6:20; II Коринтяни 5:14-21; Галатяни 1:3-4; 3:13-14; Колосяни 1:19-23; I Тимотей 2:3-6; Тит 2:11-14; Евреи 2:9; 9:11-14; 13:12

Постулат VII Предшестваща благодат

Вярваме, че сътворението на човека по подобие на Бога е включвало способността за избор между доброто и злото и че така човекът е създаден нравствено отговорен; че чрез грехопадението на Адам той става покварен и сега не може да се обърне и насочи сам със собствените си естествени сили и дела към вяра и призоваване на Бога. Но също вярваме, че Бог дарява Своята благодат чрез Исус Христос безвъзмездно на всички хора. Тя дава възможност на всички, които желаят, да се отвърнат от греха и обърнат към правдата, да повярват в Исус Христос за опрощение и очистване от греха и да вършат добри дела, угодни и приемливи пред Бога.

Вярваме, че човек, макар и да притежава опитността на новородението и цялостното освещение, може да отпадне от благодатта и да отстъпи от вярата, и, ако не се покае за греха си, да бъде безнадеждно и вечно изгубен.

Богоподобие и нравствена отговорност: Битие 1:26-27; 2:16-17; Второзаконие 28:1-2; 30:19; Исус Навин 24:15; Псалм 8:3-5; Исая 1:8-10; Йеремия 31:29-30; Йезекиил 18:1-4; Михей 6:8; Римляни 1:19-20; 2:1-16; 14:7-12; Галатяни 6:7-8;

Естествена неспособност: Йов 14:4; 15:14; Псалми 14:1-4; 51:5; Йоан 3:6а; Римляни 3:10-12; 5:12-14, 20а; 7:14-25;

Безвъзмездна благодат и дела на вярата: Йезекиил 18:25-26; Йоан 1:12-13; 3:6б; Деяния 5:31; Яков 2:18-22; II Петър 1:10-11; 2:20-22; Римляни 5:6-8, 18; 6:15-16, 23; 10:6-8; 11:22; I Коринтяни 2:9-14; 10:1-12; II Коринтяни 5:18-19; Галатяни 5:6; Ефесяни 2:8-10; Филипаяни 2:12-13; Колосяни 1:21-23; II Тимотей 4:10а; Тит 2:11-14; Евреи 2:1-3; 3:12-15; 6:4-6; 10:26-31

Постулат VIII Покаяние

Вярваме, че покаянието, което представлява искрена и цялостна промяна на мисленето по отношение на греха и включва чувство за лична вина и доброволно отвърщане от греха, се изисква от всички, които с постъпка или умисъл са станали грешници против Бога. Божият Дух дава на всички, които желаят да се покаят, благодатната помощ на сърдечното разкаяние и надеждата за милост, за да повярват за опрощение и духовен живот.

II Летописи 7:14; Псалми 32:5-6; 51:1-17; Исая 55:6-7; Йеремия 3:12-14; Йезекиил 18:30-32; 33:14-16; Марк 1:14-15; Лука 3:1-14; 13:1-5; 18:9-14; Деяния 2:38; 3:19; 5:31; 17:30-31; 26:16-18; II Петър 3:9; Римляни 2:4; II Коринтяни 7:8-11; I Солунци 1:9

Постулат IX Оправдание, новорождение и осиновение

Вярваме, че оправданието е онзи благодатен и юридически акт на Бога, чрез който Той предоставя пълно опрощение на цялата вина и съвършено освобождение от наказанието за извършените грехове, а също и приемане като праведни на всички, които повярват в Исус Христос и Го поканят в живота си като Господ и Спасител.

Вярваме, че новорождението, т.е. раждането отново, е онова благодатно дело на Бога, чрез което нравственото естество на покаялия се вярващ става духовно съживено и получава духовен живот, който се отличава с неговата способност да вярва, да обича и да се покорява.

Вярваме, че осиновението е онзи благодатен акт на Бога, чрез който оправданият и новороден вярващ става Божие дете.

Вярваме, че оправданието, новорождението и осиновението протичат едновременно в опита на онези, които търсят Бога, и че условието за придобиването им е вяра, предшествана от покаяние. Вярваме, че Святият Дух свидетелства за това дело и състояние на благодатта.

Лука 18:14; Йоан 1:12-13; 3:3-8; 5:24; Деяния 13:39; I Петър 1:23; I Йоан 1:9; 3:1-2, 9; 4:7; 5:1, 9-13, 18; Римляни 1:17; 3:21-26, 28; 4:5-9, 17-25; 5:1, 16-19; 6:4; 7:6; 8:1, 15-17; I Коринтяни 1:30; 6:11; II Коринтяни 5:17-21; Галатяни 2:16-21; 3:1-14, 26; 4:4-7; Ефесяни 1:6-7; 2:1, 4-5; Филипаяни 3:3-9; Колосяни 2:13; Тит 3:4-7

Постулат X Цялостно осветение

Вярваме, че осветението е работата на Бог, която води вярващите до Христоводобие. То се извършва от Божията благодат чрез Святия Дух в първоначалното осветение, или новородението (едновременно с оправданието), пълното осветение, и продължаващата усъвършенстваща работа на Святия дух, кулминиращо в прослава. В прославата ние сме пълно преображение на Сина.

Вярваме, че цялостното осветение е онзи Божи акт след новородението, чрез който вярващите се освобождават от първородния грях, т.е. покварената природа, и навлизат в състояние на цялостна посветеност на Бога и усъвършенстваното свято покорство от любов.

Осъществява се чрез кръщението със Святия Дух и обхваща в една опитност очистването на сърцето от греха и пребъдващото присъствие на Святия Дух вътре във вярващия, което му дава сила за живот и служение.

Цялостното осветение е осигурено чрез кръвта на Исус, извършва се мигновено чрез вяра, предшествано от цялостно посвещение, и Святия Дух свидетелства за това дело и състояние на благодатта.

Преживяването също така е познато под разнообразни названия, които представят различните му фази, например „християнско съвършенство“, „съвършена любов“, „сърдечна чистота“, „кръщението със Святия Дух“, „пълнотата на благословието“ и „християнска святост“.

Вярваме, че има чувствителна разлика между чистото сърце и зрелия характер. Първото се получава мигновено като резултат от цялостното осветение, а последното е резултат от израстването в благодатта.

Вярваме, че благодатта на цялостното осветение включва подтика да израстваме в благодатта. Но този подтик трябва да бъде съзнателно подхранван и да се обръща старателно внимание на потребностите и процесите на духовното развитие и подобрене към христоводобие на характера и личностните качества. Без подобно целенасочено усилие нашето свидетелство може да бъде накърнено и самата благодат – осуетена и в крайна сметка изгубена.

Чрез участие в средствата на благодатта, особено в общението, дисциплините и тайнствата на църквата, вярващите растат в благодат и изпълваща сърцето любов към Бог и ближния.

Йеремя 31:31-34; Йезекиил 36:25-27; Малахия 3:2-3; Матей 3:11-12; Лука 3:16-17; Йоан 7:37-39; 14:15-23; 17:6-20; Деяния 1:5; 2:1-4; 15:8-9; I Йоан 1:7, 9; Римляни 6:11-13, 19; 8:1-4, 8-14; 12:1-2; II Коринтяни 6:14 – 7:1; Галатяни 2:20; 5:16-25; Ефесяни 3:14-21; 5:17-18, 25-27; Филипяни 3:10-15; Колосяни 3:1-17; I Солунци 5:23-24; Евреи 4:9-11; 10:10-17; 12:1-2; 13:12

„Християнско съвършенство“, „съвършена любов“: Второзаконие 30:6; Матей 5:43-48; 22:37-40; I Йоан 4:17-18; Римляни 12:9-21; 13:8-10; I Коринтяни 13 гл.; Филипяни 3:10-15; Евреи 6:1;

„Сърдечна чистота“: Матей 5:8; Деяния 15:8-9; I Петър 1:22; I Йоан 3:3;

„Кръщение със Святия Дух“: Йеремя 31:31-34; Йезекиил 36:25-27; Малахия 3:2-3; Матей 3:11-12; Лука 3:16-17; Деяния 1:5; 2:1-4; 15:8-9;

„Пълнота на благословието“: Римляни 15:29;

„Християнска святост“: Матей 5:1 – 7:29; Йоан 15:1-11; I Петър 1:15-16; II Петър 1:1-11; 3:18; Юда 1:20-21; Римляни 12:1 – 15:3; II Коринтяни 7:1; Ефесяни 4:17 – 5:20; Филипяни 1:9-11; 3:12-15; Колосяни 2:20 – 3:17; I Солунци 3:13; 4:7-8; 5:23; II Тимотей 2:19-22; Евреи 10:19-25; 12:14; 13:20-21

Постулат XI Църквата

Вярваме в Църквата – общността, която изповядва Исус Христос като Господ; хората, с които Бог е сключил Завет, като ги е обновил в Христос; Христовото Тяло, споено от Святия Дух чрез Словото.

Бог призовава Църквата да изяви своя живот в единството и общението на Духа; в богослужение чрез проповядване на Словото, съблюдаване на тайнствата и служение в Божието име; чрез покорство на Христос и взаимна отчетност.

Мисията на Църквата в света е да сподели изкупителното и примирителното служение на Христос в силата на Духа. Църквата изпълнява мисията си да прави ученици чрез благовестване, образование, милосърдие, работи за справедливостта, и свидетелстване за Божието царство.

Църквата е исторически факт. Като организация тя приема културно обусловени форми. Съществува и като местни събрания, и като всемирно тяло. Упълномощава лица, призовани от Бога за конкретни служения. Бог призовава Църквата да живее под Негово управление в очакване на края на този свят при пришествието на нашия Господ Исус Христос.

Изход 19:3; Йеремя 31:33; Матей 8:11; 10:7; 16:13-19, 24; 18:15-20; 28:19-20; Йоан 17:14-26; 20:21-23; Деяния 1:7-8; 2:32-47; 6:1-2; 13:1; 14:23; I Петър 1:1-2, 13; 2:4-12, 21; 4:1-2, 10-11; I Йоан 4:17; Юда 1:24; Римляни 2:28-29; 4:16; 10:9-15; 11:13-32; 12:1-8; 15:1-3; I Коринтяни 3:5-9; 7:17; 11:1, 17-33; 12:3, 12-31; 14:26-40; II Коринтяни 5:11 – 6:1; Галатяни 5:5, 13-14; 6:1-5, 15; Ефесяни 4:1-17; 5:25-27; Филипяни 2:1-16; I Солунци 4:1-12; I Тимотей 4:13; Евреи 10:19-25; Откровение 5:9-10

Постулат XII Кръщение

Вярваме, че християнското кръщение, заповядано от нашия Господ, е тайнство, което показва приемане на преимуществата от изкуплението на Исус Христос. То трябва да се отслужва на вярващите и представлява изявление на вярата им в Исус Христос като техен Спасител и на безрезервното им намерение да се покоряват в святост и праведност.

Тъй като кръщението е символ на новия завет, малки деца могат да бъдат кръщавани по молба на родителите или настойниците, които трябва да дадат уверение за тях относно необходимото християнско обучение.

Кръщението може да се отслужва с поръсване, поливане или потапяне според избора на кандидата.

Матей 3:1-7; 28:16-20; Деяния 2:37-41; 8:35-39; 10:44-48; 16:29-34; 19:1-6; I Петър 3:18-22; Римляни 6:3-4; Галатяни 3:26-28; Колосяни 2:12)

Постулат XIII Господна вечеря

Вярваме, че Вечерята за възпоменание и причастие, въведена от нашия Господ и Спасител Исус Христос, е в основата си новозаветно тайнство, което изявява Христовата жертвена смърт, спечелила за вярващите живот, спасение и обещание за всички духовни благословения в Христос. Господната вечеря е единствено за онези, които са подготвени благоговейно да оценят нейното значение. Чрез нея те изявяват смъртта на Господа, докато Той дойде отново. Тъй като е Трапеза на общението, на нея трябва да бъдат призовавани да участват само онези, които имат вяра в Христос и любов към светиите.

Изход 12:1-14; Матей 26:26-29; Марк 14:22-25; Лука 22:17-20; Йоан 6:28-58; I Коринтяни 10:14-21; 11:23-32

Постулат XIV Божествено изцеление

Вярваме в библейското учение за божественото изцеление и подтикваме своите събратя да се стремят да принасят молитва с вяра за изцелението на болните. Вярваме също, че Бог изцелява посредством медицината.

IV Царе 5:1-19; Псалм 103:1-5; Матей 4:23-24; 9:18-35; Йоан 4:46-54; Деяния 5:12-16; 9:32-42; 14:8-15; Яков 5:13-16; I Коринтяни 12:4-11; II Коринтяни 12:7-10

Постулат XV

Второто пришествие на Христос

Вярваме, че Господ Исус Христос ще дойде отново; че ние, които сме живи при пришествието Му, няма да изпреварим онези, които са починали в Христос Исус, но ако пребъдваме в Него, ще бъдем грабнати с възкресените светии, за да срещнем Господа във въздуха, така че ще бъдем с Него завинаги.

Матей 25:31-46; Йоан 14:1-3; Деяния 1:9-11; II Петър 3:3-15; Филипяни 3:20-21; I Солунци 4:13-18; Тит 2:11-14; Евреи 9:26-28; Откровение 1:7-8; 22:7-20

Постулат XVI

Възкресение, съд и вечна съдба

Вярваме във възкресението на мъртвите – че телата и на праведните, и на неправедните ще бъдат възкресени и съединени с техните духове: „онези, които са вършили добро, ще възкръснат за живот, а които са вършили зло, ще възкръснат за осъждане“.

Вярваме в бъдещия съд, при който всеки човек ще се яви пред Бога, за да бъде съден според делата си в този живот.

Вярваме, че за всички, които спасително вярват в Исус Христос, нашия Господ, и покорно Го следват, е осигурен славен и вечен живот и че онези, които до последно останат непокаяни, ще страдат вечно в ада.

Битие 18:25; I Царе 2:10; Псалм 50:6; Исая 26:19; Даниил 12:2-3; Матей 25:31-46; Марк 9:43-48; Лука 16:19-31; 20:27-38; Йоан 3:16-18; 5:25-29; 11:21-27; Деяния 17:30-31; Римляни 2:1-16; 14:7-12; I Коринтяни 15:12-58; II Коринтяни 5:10; II Солунци 1:5-10; Откровение 20:11-15; 22:1-15